

Література:

1. Розвиток сектора чорної металургії в Україні // В надзаг.: Світовий банк. – К.: «Міленіум», 2004. – 110 с.
2. Сухоруков А., Собкевич О., Воробйов С. Щодо напрямів реформування металургійної галузі України/ А. Сухоруков, О. Собкевич, С. Воробйов / Аналітична записка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/435/>.

Науковий керівник: асистент *Пундяк Н.Б.*, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

МОЖЛИВІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ЕКОНОМІКИ ГЕОФІЗИЧНИХ ЕКСПЕДИЦІЙ В УМОВАХ КРИЗОВИХ ЯВИЩ У ГІРНИЧОДОБУВНОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ

Герасименко Т.В.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

Діючі геофізичні експедиції створювалися для вирішення конкретних завдань державного замовлення. Однак в умовах значного скорочення бюджетного фінансування для них виникає нагальна потреба розширення обсягів робіт за рахунок нових ринків збуту сервісних послуг геофізичної спрямованості. Передумовами розширення геофізичних робіт за рахунок прикладного сервісу послуг, необхідних для вирішення наступних основних взаємопов'язаних проблем являються:

1. Скорочення обсягів робіт, що викликає незмінні дії керівництва підприємства по приведення чисельності у відповідність з виконуваними обсягами.

2. Наслідком виконання першої умови є зниження кадрового потенціалу, а тим самим скорочення можливих варіантів використання наявних технічних засобів.

3. Залишення поза зоною уваги деяких робіт, які можуть мати ефективне рішення для інших галузей, наприклад, гірничодобувного комплексу.

Однак таке впровадження в інші виробництва передбачає професійні знання їх технології і залучення фахівців для вірної постановки завдань геофізики і комплексного використання досягнутих результатів.

Так, наприклад, на теперішньому етапі у паливно-енергетичному комплексі існує проблема випередження видобутку вуглеводнів над підготовкою їх запасів.

Таке негативного співвідношення викликано як зниженням обсягів геологорозвідувальних робіт, так і особливостями їх пошуку: великі родовища вже всі розвідані, а більш дрібні знаходяться в складнобудованих геологічних утвореннях. Традиційний підхід вивчення родовищ в таких умовах вже малоефективний, оскільки вимагає проведення великих обсягів сейсмозвідувальних робіт (особливо в модифікації 3Д) при обмежених фінансових можливостях. Зміна ж усталеної технології пошуків дозволить вирішити, здавалося б, несумісні проблеми – наростити обсяги робіт при

недостатньому фінансуванні та підвищити достовірність розвіданих нових структур вуглеводнів.

Приклади застосування на перших етапах пошуків вуглеводнів недорогих і мобільних методів польової геофізики дають підставу для висновку про доцільність прогнозування перспективних структур вуглеводнів граві- та магніторозвідкою, а детальне їх вивчення проводити сейсморозвідкою.

Для оцінки економічної ефективності можуть бути використані парні коефіцієнти кореляції між економіко-геологічними та технологічними показниками, що характеризують сейсморозвідувальні роботи.

Аналіз значень отриманих коефіцієнтів парної кореляції, наведений в таблиці 1, вказує на те, що між показниками в основній групі геолого-промислових і технологічних показників існує сильний статистичний зв'язок (коефіцієнти кореляції досягають 0,96).

Це свідчить про те, що виявлені в процесі сейсморозвідки нафтогазові структури і витрачені на це виробничі потужності (оцінюються показниками S – площа підготовлених структур, перспективних на вуглеводні, N – кількість нафтогазових структур підготовлених до буріння, V – обсяг профільних сейсморозвідувальних робіт, M – кількість сейсморозвідувальних партій) відповідають отриманому приросту запасів вуглеводнів СН.

Кореляційні залежності показника отриманих запасів вуглеводнів СН від економічних показників F (обсяг фінансування) і SB (собівартість робіт) представлені менш значимими коефіцієнтами кореляції, що свідчить про неадекватність витрачених коштів на пошуки і розвідку конкретних нафтогазових структур. Площа виявлених продуктивних структур на площах досліджуваних сейсморозвідкою, узагалі складає, як правило, досить незначну частину (для геологічних умов ДДЗ таке відношення ~2,6% до 40%).

З урахуванням тенденції збільшення приросту вуглеводнів зроблено висновок про необхідність удосконалення технології пошуку і розвідки, а також використання всіх можливих інновацій у сфері керування розвідкою і видобутком, з метою максимізації віддачі вкладених у виробництво коштів.

Таблиця 1

Коефіцієнти кореляції між основними показниками, що характеризують сейсморозвідувальні роботи в ДДЗ за період з 1997 по 2010 р. (ГГП «Укргеофізика»)

Ознака	S	CH	N	V	M	F	SB
S	1,00	0,94	0,98	0,95	0,97	0,37	0,46
CH	0,94	1,00	0,98	0,96	0,89	0,43	0,50
N	0,98	0,98	1,00	0,93	0,93	0,39	0,47
V	0,95	0,96	0,93	1,00	0,93	0,44	0,51
M	0,97	0,89	0,93	0,93	1,00	0,24	0,33
F	0,37	0,43	0,39	0,44	0,24	1,00	0,99
SB	0,46	0,50	0,47	0,51	0,33	0,99	1,00

Досвід використання на перших етапах пошуків граві-, магніторозвідки дозволив знизити обсяги сейсморозвідувальних робіт і витрат на їх проведення

при підготовці достовірних об'єктів покладів вуглеводнів для подальшої їх розвідки.

Література:

1. Герасименко Т.В. Економічні проблеми розвитку геологорозвідувальних робіт на нафту і газ в Україні // Економічний вісник національного гірничого університету. – 2004. – №1. – С.24–29.

2. Свистун В.К., Омельченко В.В., Герасименко Т.В. Шляхи підвищення геолого-економічної ефективності граві-магніто-електророзвідувальних досліджень на нафту та газ // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції // Нафтогазова геофізика – стан та перспективи. – Івано-Франківськ, 2009. – С. 243–247.

ОБҐРУНТУВАННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ЗА РАХУНОК ВІДНОВЛЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Герасименко Т.В.,

Таранець О.В.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

Кризові явища в економіці України, недооцінка основних засобів під час проведених чергових індексацій вартості ресурсів, недосконала амортизаційна політика спричинили спад інвестиційної активності, уповільнення оновлення й підвищення ступеня зношеності основних фондів. У зв'язку з цим значно посилюється роль їх відновлення та підвищення ефективності використання.

Одним з вагомих визначень основних засобів є їх розуміння як грошового еквіваленту основних фондів – засобів праці. Основні засоби виробничого підприємства поділяються за: належністю (власні й орендовані); характером використання (діючі й недіючі); призначенням (виробничі й невиробничі); участю у виробництві (активні й пасивні). Економічну ефективність їх використання характеризує низка показників – фондвіддача, фондозабезпеченість, фондоємність та ін.; екологічну – рівень екологічного навантаження на довкілля.

Основними факторами, які впливають на економічну ефективність використання основних засобів є природно-ресурсні, організаційні, управлінські, комерційні та маркетингові, фінансово-економічні, трудові та виробнича спеціалізація. Вважаємо, що від рівня використання активної частини основних засобів залежить ефективність виробничої діяльності підприємства.

Авторами проаналізовано ефективність використання основних засобів ТОВ «Домострой», що спеціалізується на випуску корпусних і м'яких меблів. Оснащення виробництва сучасним устаткуванням і інструментом є головною умовою збільшення випуску продукції, поліпшення її споживчих властивостей, підвищення фінансової стійкості підприємства й успішної конкуренції в меблевому бізнесі.

Технічне переозброєння підприємства стає одним з найважливіших показників. Знос технічного парку на 50-60% призводить до